

P6_TA(2007)0421

Povinnosti poskytovateľov cezhraničných služieb

Uznesenie Európskeho parlamentu z 27. septembra 2007 o povinnostiach poskytovateľov cezhraničných služieb (2006/2049(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 95 a 153 Zmluvy o ES,
 - so zreteľom na návrh Komisie o smernici Rady o zodpovednosti za služby poskytované dodávateľmi (KOM(1990)0482),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie o nových usmerneniach o zodpovednosti za služby poskytované dodávateľmi (KOM(1994)0260),
 - so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu¹ (smernica o službách),
 - so zreteľom na Zelenú knihu Komisie o revízii spotrebiteľského acquis (KOM(2006)0744),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru o stratégii spotrebiteľskej politiky EÚ 2007 – 2013 (KOM(2007)0099),
 - so zreteľom na správu Komisie Európskemu parlamentu a Rade o bezpečnosti služieb pre spotrebiteľov (KOM(2003)0313),
 - so zreteľom na štúdiu o povinnostiach poskytovateľov cezhraničných služieb z marca 2007, ktorú si vyžiadal Výbor Európskeho parlamentu pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa,
 - so zreteľom na odpoveď Komisie z 12. januára 2006 na otázku na písomné zodpovedanie, predloženú Dianou Wallis, poslankyňou Európskeho parlamentu²,
 - so zreteľom na svoje odporúčanie z 19. júna 2007 založené na správe Vyšetrovacieho výboru vo veci krízy spoločnosti Equitable Life Assurance Society³,
 - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa a stanovisko Výboru pre právne veci (A6-0294/2007),
- A. keďže hospodársky a sociálny rozvoj EÚ do značnej miery závisí od sektora služieb, ktorý sa neustále rozvíja a tvorí takmer 70 % HDP EÚ,
- B. keďže dôvera spotrebiteľov v cezhraničné služby je v Európe nízka, čo dokazuje skutočnosť, že len 6 % spotrebiteľov v roku 2006 uskutočnilo online nákup využitím

¹ Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36.

² P-4797/05.

³ Prijaté texty, P6_TA(2007)0264.

cezhraničných služieb,

- C. keďže objem cezhraničného obchodu v službách je extrémne nízky v porovnaní s objemom obchodu s tovarom,
- D. keďže smernica o zodpovednosti za chybné výrobky¹ bola prijatá v roku 1985 a smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov² v roku 2001,
- E. keďže štatút bezpečnosti spotrebiteľa a úroveň ochrany spotrebiteľa sa v jednotlivých členských štátoch líšia, pokiaľ ide o cezhraničné poskytovanie služieb, kým v sektore tovaru zabezpečuje uspokojivú ochranu spotrebiteľa medzinárodné právo, ako aj právne predpisy Spoločenstva,
- F. keďže podľa nedávneho prieskumu Eurobarometer sa 33 % spotrebiteľov sťažuje, že podniky odmietli predat' alebo poskytnúť služby, pretože spotrebiteľ nebol občanom krajiny kde vykonávajú podnikateľskú činnosť,
- G. keďže spotrebiteľská politika je rovnako dôležitá ako politika hospodárskej súťaže v tom, že dobre informovaní spotrebiteľia vytvárajú konkurenčný tlak na trhoch,
- H. keďže súčasné spotrebiteľské acquis EÚ je rozdelené: v súlade s pridelením právomoci v zmluvách EÚ určila jasné pravidlá len v určitých sektoroch alebo službách, ako sú zmluvy uzatvárané na diaľku, nekalé obchodné postupy, spotrebné úvery, dovolenky s kompletne zabezpečenými službami a prenajímanie ubytovacích zariadení na dovolenkové účely,
- I. keďže existujú dôkazy, ktoré naznačujú, že súčasné rozdelenie legislatívneho rámca môže odrádzať časť spotrebiteľov od zapojenia sa do cezhraničných transakcií a mohlo by poskytovať nežiaduce príležitosti na cezhraničné podvody a možnosti podvodníkom,
- J. keďže Zelená kniha o revízii spotrebiteľského acquis sa nezaoberá povinnosťami poskytovateľov služieb,
- K. keďže ani spotrebiteľ, ani poskytovateľ služieb nie je vždy schopný jasne určiť, aký právny režim sa má uplatniť na príslušný aspekt jeho činnosti, a najmä to, či uplatniť právo hostiteľskej krajiny alebo krajiny pôvodu, alebo či uplatniť regulačný režim hostiteľskej alebo krajiny pôvodu,
- L. keďže v niektorých členských štátoch sú používatelia služieb, ktoré poskytujú súkromné subjekty, chránení lepšie než používatelia služieb, ktoré poskytujú verejné subjekty,
- M. keďže súčasné právne predpisy sa spravidla nezaoberajú zásadnými povinnosťami zo strany poskytovateľov služieb, ani neposkytujú zvláštne opravné prostriedky pre spotrebiteľa, na rozdiel od opatrení, ktoré sa prijali v súvislosti s voľným pohybom tovaru,
- N. keďže nedostatok akejkoľvek právnej štruktúry na úrovni Spoločenstva, ktorá by spotrebiteľom umožňovala prijímať spoločné opatrenia proti podvodníkom a poskytovateľom zlých služieb na cezhraničnom základe, predstavuje medzeru v regulačnom

¹ Smernica Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, 7.8.1985, s. 29).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4).

režime a, čo je dôležitejšie, prekáža spotrebiteľom pri získaní rentabilnej právnej nápravy a odškodnenia na cezhraničnej úrovni,

- O. keďže v niektorých členských štátoch neexistuje kompetentný orgán, ktorý by pomáhal pri mimosúdnom urovnávaní sporov, a existujúce štruktúry na úrovni Spoločenstva, konkrétne siete ECC-Net (európska sieť spotrebiteľských stredísk) a FIN-NET (sieť cezhraničných mimosúdnych sťažností pre finančné služby v európskej hospodárskej oblasti), nie sú dostatočne dobre známe a nemajú dostatok zdrojov,

Vnútorý trh služieb

1. podporuje rozvoj opatrení prispievajúcich k dokončeniu vnútorného trhu služieb;
2. je presvedčený o potrebe jednotnejšieho systému povinností poskytovateľov služieb, keďže trh služieb začína mať čoraz viac cezhraničný charakter, s cieľom ďalšieho zjednodušenia rozvoja konzistentného vnútorného trhu služieb;
3. uvedomuje si, že smernica o službách, ktorá sa má transponovať do vnútroštátneho práva vo všetkých členských štátoch do 28. decembra 2009, by mala mať značný vplyv na cezhraničné poskytovanie služieb, ale berie na vedomie, že táto smernica nerieši zásadné povinnosti poskytovateľov služieb;
4. je presvedčený, že objasnenie právneho systému povinností poskytovateľov služieb v EÚ prinesie väčšiu hospodársku súťaž ako aj väčší výber pre spotrebiteľov, pričom by nemalo vytvárať neodôvodnené prekážky voľnému pohybu služieb na vnútorom trhu;
5. je presvedčený, že rozmanitosť právnych predpisov, nariadení a administratívnych postupov v členských štátoch spôsobuje neistotu a nedostatok transparentnosti tak pre poskytovateľov služieb, ako aj pre spotrebiteľov a sťažuje využívanie spoločných zdrojov EÚ, ale zároveň poskytuje príležitosť na súťaž v oblasti ochrany spotrebiteľa;
6. s poľutovaním konštatuje, že súčasná paleta legislatívnych nástrojov medzi kolíznymi normami a nástrojmi vnútorného trhu a neschopnosť jasne určiť ich vzájomné pôsobenie znamená, že ani spotrebiteľ, ani poskytovateľ služby nie je vždy schopný s určitou vierou vedieť, ktorý právny režim sa uplatňuje na jednotlivé aspekty jeho činnosti, teda či sa uplatňuje právo hostiteľskej krajiny alebo krajiny pôvodu, alebo či sa uplatňuje regulačný režim hostiteľskej krajiny alebo krajiny pôvodu;
7. vyjadruje presvedčenie, že ak spotrebiteľia pociťujú neistotu, pokiaľ ide o bezpečnosť a kvalitu služieb, majú tendenciu vytvárať si psychické bariéry voči zahraničným dodávateľom, ktoré ich odrádzajú od využívania cezhraničných služieb, a ak má spotrebiteľ negatívnu skúsenosť, tak sa to často neprávom odrazí na všetkých zahraničných poskytovateľoch služieb;
8. poukazuje na to, že pri poskytovaní služieb nechráni *acquis* Spoločenstva spotrebiteľov služieb tak dobre, ako spotrebiteľov, ktorí si kupujú tovar;
9. až do úplného vykonávania smernice o službách však vyjadruje výhrady voči ďalekosiahlym novým horizontálnym nástrojom na dokončenie vnútorného trhu služieb;

10. uvedomuje si, že služby sú často zložitou štruktúrou zahŕňajúcou vzájomnú ľudskú interakciu a voľbu;
11. je presvedčený, že nielen spotrebiteľia, ale aj, a najmä malé a stredné podniky (MSP), ktoré nakupujú alebo predávajú cezhraničné služby, by mohli mať úžitok z doplnkovej právnej istoty, jednoduchosti a zníženia nákladov;
12. pripomína, že, ako sa uvádza vo Všeobecnej dohode o obchode so službami, existuje veľa rôznych spôsobov poskytovania cezhraničných služieb (napríklad predaj prostredníctvom internetu, cestovanie do inej krajiny za službou, alebo prostredníctvom návštevy poskytovateľa služieb v krajine pôvodu spotrebiteľa) a všetky tieto spôsoby by sa mali brať do úvahy;
13. konštatuje, že je rozpracovaných viacero legislatívnych iniciatív zameraných na zabezpečenie právnej istoty v súvislosti s právami a najmä povinnosťami cezhraničných poskytovateľov služieb, konkrétne návrh nariadenia o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (KOM(2005)0650), nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II)¹ a Zelená kniha o revízii spotrebiteľského acquis;
14. poukazuje na to, že článok 5 návrhu Rím I má zásadný význam pri určovaní toho, či sa majú uplatniť právne predpisy o ochrane spotrebiteľa, ktoré sú platné v krajine pôvodu (poskytovateľa služieb) alebo predpisy platné v krajine klienta (spotrebiteľa služby); zdôrazňuje, že je dôležité čakať na výsledok tohto legislatívneho postupu;
15. je presvedčený o tom, že vytvorenie vnútorného trhu služieb, ktorého právny rámec je založený na základných slobodách usadiť sa a poskytovať služby, ako sa ustanovuje v zmluve a ako sa definuje v smernici o službách, si vyžaduje, aby príslušné opatrenia boli jednoznačné z právneho aj praktického hľadiska;

Poskytovatelia verejných a súkromných služieb

16. vyzýva Komisiu, aby brala do úvahy, že pokiaľ ide o povinnosti poskytovateľov služieb, nemali by existovať žiadne rozdiely medzi verejnými a súkromnými poskytovateľmi služieb, ktorí by mali obaja rovnako podliehať uplatňovaniu smerníc o ochrane spotrebiteľa;
17. uznáva, že hoci platné právne predpisy v EÚ, ako napríklad smernica o službách a smernica o nekalých obchodných praktikách², neobsahujú žiadne osobitné ustanovenia upravujúce zodpovednosť cezhraničných poskytovateľov služieb, môžu mať nepriamy vplyv na vnútroštátne právne predpisy v tejto oblasti;
18. vyzýva Komisiu, aby dôkladne sledovala transpozíciu a vykonávanie existujúcich a pripravovaných horizontálnych a sektorových právnych predpisov týkajúcich sa zodpovednosti cezhraničných poskytovateľov služieb;

¹ Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (smernica o nekalých obchodných praktikách) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

19. vyzýva Komisiu, aby preskúmala opatrenia, ako je napríklad zavedenie noriem na úrovni EÚ, ako prostriedok podpory bezpečnosti služieb a zaručenia spotrebiteľských práv, pokiaľ ide o cezhraničné služby poskytované členskými štátmi;
20. vyzýva Komisiu, aby ďalej rozvíjala, financovala a propagovala činnosť sietí ECC-Net a FIN-NET a aby v prípade, že systémy alternatívneho riešenia sporov ostanú nedostupné v kľúčových sektoroch služieb v členských štátoch, zvažila aspoň odporúčanie v tejto veci;
21. vyzýva Komisiu, aby sa aj naďalej aktívne zaoberala zavedením právneho nástroja na úrovni Spoločenstva, ktorým by sa spotrebiteľom uľahčilo podávanie hromadných cezhraničných žalôb s cieľom umožniť im lepší prístup k právnej náprave;
22. uznáva, že režimy zodpovednosti pre poskytovateľov služieb existujú, hoci v rôznej miere, vo všetkých členských štátoch, ale domnieva sa, že v záujme jasnosti a s cieľom vytvoriť dôveru spotrebiteľa musí existovať istá konvergencia najmä v kľúčových cezhraničných sektoroch, domnieva sa takisto, že tam, kde je to vhodné, je potrebná užšia spolupráca medzi vnútroštátnymi regulačnými orgánmi a profesijnými organizáciami;

Požiadavka na vypracovanie návrhu horizontálneho nástroja týkajúceho sa povinnosti poskytovateľov služieb

23. vyzýva Komisiu, aby popri pokračujúcej práci na sektorovom základe v kľúčových oblastiach do dvanástich mesiacov predložila pracovný program na primerané posudzovanie dosahu súčasných a budúcich právnych predpisov na vnútornom trhu na povinnosti poskytovateľov cezhraničných služieb a potreby všeobecného horizontálneho nástroja na zosúladenie pravidiel týkajúcich sa cezhraničného poskytovania služieb s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa;
24. domnieva sa že; takéto posudzovanie by malo preskúmať možnosť vytvorenia všeobecného nástroja, ktorý by mal obsahovať prinajmenšom základné všeobecné pravidlá vyžadujúce primerané informácie týkajúce sa cien, termínov zmlúv a nápravných opatrení v prípade chybných alebo oneskorených služieb;
25. vyzýva Komisiu, aby jasne vymedzila vzájomné pôsobenie medzi nástrojmi medzinárodného práva súkromného a nástrojmi vnútorného trhu s cieľom vylúčiť všetky pochybnosti o tom, kedy sa majú uplatniť právne predpisy alebo regulácia krajiny pôvodu či hostiteľskej krajiny, a pokiaľ je to možné, odstrániť všetky medzery v režime zodpovednosti pre poskytovateľov služieb;
26. domnieva sa, že Komisia by mala brať do úvahy vplyv akejkoľvek iniciatívy na MSP;
27. vyzýva všetky generálne riaditeľstvá Komisie, ktorých sa týkajú právne predpisy pre sektor služieb, aby sa aktívne podieľali na pokračujúcej činnosti v súvislosti so spoločným referenčným rámcom s cieľom zahrnúť časti o zmluvách o službách najmä v tých oblastiach, kde už existuje značná cezhraničná činnosť, alebo je pravdepodobné, že bude existovať, ako je napríklad finančné služby a zdravotníctvo;

o

o o

28. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade a Komisii.